GERMANOR

REVISTA dels CATALANS de XILE

Biblioteca F.L.E.H.

sumari

EDITORIAL: El Revifament d'Alguer.

INFORMACIONS: Jocs Florals. Just Cabot. El Diccionari Català - Valencià - Balear. Exposició de Roser Bru a Barcelona.

CARTA DE BARCELONA: Símptomes de distenció. Eleccions. Opus Dei. per Pere de Creixells.

CATALUNYA ÉS AIXÍ: Entre dos Rius, per Pere de Sant Just. Cacera d'ànecs, per Laureà Gili.

CRIDA ALS CATALANS, per Josep Maria Casasses.

CRONICA DE LA COL. LECTIVITAT.

DIRECCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

INSTITUCIÓ DE CULTURA CATALANA DEL CENTRE CATALÁ

Merced 738 * Casilla 2278

Santiago de XILE

EL REVIFAMENT D'ALGUER

Alguer és el miracle de Catalunya; d'aqueixa Catalunya que potser no del tot nascuda encara, reneix sempre, reneix de les catàstrofes històriques, reneix després dels més dràstics intents d'assimilació. ¿No pressentim avui encara en la fosca, encara en l'hivernada, el remuntar de la sava pel tronc ressec?... I com que la repressió ha estat més forta que mai, ha fet expandir l'arrel i reneixen també el Rosselló, i València, i les Illes. Inclús, impensadament, l'Alguer.

¡Impensadament! Perquè mai no havíem pensat gaire en aquest nucli de gent catalana arredossat a les costes de Sardenya. I, cert, la illa de Sardenya, avui italiana, va ser un dels escenaris de la nostra expansió mediterrània. Incorporada a la confederació catalano-aragonesa, en va viure les vicissituds històriques, els moments de grandesa durant tres segles, la castellanització, la decadència. I un bon dia de l'any 1713, potser perquè la illa era massa catalana, un rei de les Espanyes la regalà a la Casa d'Austria. Trencats des d'aleshores tots els vincles polítics amb l'antiga metròpoli, sense intercanvis mercantils, sense contactes culturals, l'Alguer, entre mar i cel, quedà com una petita Catalunya encantada. Una parla arcaica hi perdurava; unes places i carrers d'estructura i noms catalans; uns objectes i aparells que en la forma i en l'ús revelaven l'artesania catalana. Sota una fina sal mediterrània, l'Alguer semblava preservat en la seva puresa. ¿Per què es mantenia fidel al seu passat?... Ben pocs, d'aquell passat, en tenien record i consciència. Quan algú de nosaltres, ja dintre d'aquest segle, per atzar o erudita curiositat, "descobria" Alguer, els algueresos en veure que s'hi entenien amb la seva petita parla arcaica i no malmesa, exclamaven admirats: "Ves, també parla alguerés!" I és que els algueresos eren catalans sense saber-ho, només per íntima, intrínseca fidelitat a si mateixos.

(segueix)

ANY L JUNY 1961 NUM. 604

memoriaesquerra.cat — Germanor [Santiago de Xile, 1912-1983], 1/6/1961, pàgina 1